

РЕШЕНИЕ

№ 748

гр. Перник, 07.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на осми юни през две хиляди двадесет и втора година в
следния състав:

Председател: Борислава П. Борисова-Здравкова

при участието на секретаря Кристина Ант. Иванова
като разгледа докладваното от Борислава П. Борисова-Здравкова Гражданско
дело № 20211720102346 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по предявени от „МУЛТИПЪЛ ПЛЮС“ ЕООД, ЕИК 206303789, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Младост, бул. „Антон Павлович Чехов“ № 45, чрез адв. Т., срещу „М.П.“ ООД, ЕИК 202605039, със седалище и адрес на управление: гр. *****, по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 98а, ал. 1 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД да бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата 1483,12 лв. – представляваща главница за доставена електрическа енергия за периода м.11.2017 г. – м.12.2017 г., за обект, находящ се на адрес: гр. *****, и сумата 444,98 лв., представляваща законна лихва за забава на месечните плащания за периода 14.01.2018 г. – 15.02.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението – 15.02.2021 г. до окончателното й изплащане, за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 0633 г. по описа за 2021 г. на Районен съд – Перник.

В исковата молба се твърди, че между ответника и «Фючър Енерджи» ООД /в несъстоятелност/ е съществувало облигационно правоотношение, свързано с доставката на електрическа енергия по Договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и представяне на комбинирани услуги от 18.08.2015 г. Излага се, че в изпълнение на договора «Фючър Енерджи» ООД е доставял електрическа енергия за процесния период за имот, собственост на ответника. Твърди се, че съгласно договора вземанията по фактурите са платими в срок до 14 –то число на месеца, следващ месеца на

доставка, с изтичането на който потребителят дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва. За събиране на вземанията си ищецът подал заявление за издаване на заповед за изпълнение, но тъй като същата не е влязла в сила, се породил правен интерес от предявяване на настоящите иски. По изложените съображения се моли за уважаване на исковите и присъждане на сторените разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът не е подал отговор на исковата молба. В открито съдебно заседание чрез пълномощниците си оспорва исковите като неоснователни и моли да бъдат отхвърлени. Претендира сторените по делото разноски.

Съдът, след като прецени доводите и възраженията на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

От приложеното ч.гр.д.№ 00633 по описа за 2021 г. на РС-Перник се установява, че по заявление на „МУЛТИПЪЛ ПЛЮС“ ЕООД, е издадена Заповед № 260393/18.02.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК срещу „М.П.“ ООД, за сумата 1483,12 лв., представляваща задължение по договор за доставка на електрическа енергия от 18.08.2015 г. за периода м.11.2017 г. – м.12.2017 г. за обект, находящ се в гр. *****, и сумата 444,98 лв., представляваща лихва за забава за периода от 14.01.2018 г. до 15.02.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата от 1483,12 лв., считано от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение - 15.02.2021 г., до изплащане на вземането.

Издадената заповед за изпълнение е връчена на длъжника на 17.03.2021 г., който е подал възражение на същия ден.

Указанията на съда по чл. 415, ал. 1, т. 1 ГПК са връчени на заявителя на 26.04.2021 г., който е депозирал исковата молба по пощата на 25.05.2021 г.

Представено е постановление за възлагане № 260000/06.01.2021 г., постановено по гр. д. № 3343/2013 г. по описа на СГС, ТК, VI-19-ти състав от което се установява, че на „МУЛТИПЪЛ ПЛЮС“ ЕООД са възложени имуществени права от масата на несъстоятелността на „Фючър Енерджи“ ООД (в несъстоятелност), а именно: вземания към клиенти за доставена на ел. енергия и допълнителни услуги, в общ размер на 1 635 182,24 лева, съгласно опис, изготвен от синдика. Отбелязано е, че постановлението е влязло в сила на 29.01.2021 г.

Приети са като писмено доказателство части от пазарна оценка на вземания на „Фючър Енерджи“ ООД (в несъстоятелност), произтичащи от фактури за доставена ел. енергия и допълнителни услуги на клиенти /л.7-9/.

От договор за продажба на електрическа енергия и балансиране на краен клиент № FE 7001032/18.08.2015 г., сключен между „М.П.“ ООД, в качеството на клиент и „Фючър Енерджи“ ООД (в несъстоятелност), в качеството на търговец се установява, че търговецът се задължава да достави, а клиентът да закупи и получи активна нетна електрическа енергия, измервана в точките за измерване, в срока и при условията, уговорени в договора. В договора е посочено като наименование на обекта „закусвалня“, с адрес на доставка на ел. Енергия: гр. *****. Договорът е сключен за срок от 12 месеца при общи условия,

обективирани на гърба на договора и подписани от страните. Като частен диспозитивен документ, подписан от страните, при липсата на доказателства за неговата неавтентичност, договорът е и обвързва с обективирани изявления и произтичащите от това права и задължения – арг. чл. 180 ГПК, поради което съдът приема, че между „М.П.“ ООД и „Фючър Енерджи“ ООД е възникнала валидна облигационна връзка по договор за продажба на електрическа енергия от 18.08.2015 г. със срок до 18.08.2016 г. при действието на общи условия.

По делото са представени споразумение за прекратяване на договор за наем от 01.04.2017 г. към договор за наем от 17.12.2013 г. за закусвалня, находяща се на адрес: гр. Перник, ***** сключено между „*****“ ЕООД и „М.П.“ ООД, съгласно което страните се споразумяват, че договорът за наем се прекратява по взаимно съгласие на страните. Приети са и извлечения от счетоводството на ответното дружество относно салда по контрагенти и хронологичен дневник за периода 01.01.2017 г. – 31.12.2017 г. Тъй като тези документи не носят подписа на насрещната страна, същите не се ползват с обвързваща доказателствена сила относно изгодните за ответното дружество факти, към установяването на които са насочени.

Във връзка с уважено доказателствено искане по чл. 192 ГПК с писмо с рег. № 8198/21.04.2022 г. "ЧЕЗ Разпределение България" АД уведомява, че съгласно клиентската информационна система на дружеството, точки на доставки с регистриран клиент „М.П.“ ООД за периода от м.11.2017 г. и м.12.2017 г. не са били при доставчик на електрическа енергия „Фючър Енерджи“ ООД; с писмо с рег. № 7538/13.04.2022 г. „Електроразпределение Юг“ ЕАД уведомява, че в базата данни не фигурира клиент с наименование „М.П.“ ООД, и с писмо с рег. № 11573/27.05.2022 г. „Електроразпределение Север“ АД уведомява, че посоченото юридическо лице „М.П.“ ООД няма обекти, разположени на лицензионната територия на дружеството и не е клиент на мрежовия оператор.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Предявени са обективно кумулативно съединени установителни иски, предявени по реда на чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, с правна квалификация чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 327, ал. 1 ТЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

От приложеното ч.гр.д. № 00633/2021 г. по описа на РС -Перник се установява, че исковите са предявени за установяване на вземания, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК срещу ответника, при депозирано възражение в срока по чл. 414, ал. 1 ГПК, като исковите са предявени в срока по чл. 415 ГПК, поради което са процесуално допустими.

За основателността на главния иск ищецът следва да докаже наличието на валидно сключен договор за покупко-продажба на електрическа енергия между „Фючър Енерджи“ ООД (в несъстоятелност) и ответника, който е бил действащ към процесния период, „Фючър Енерджи“ ООД (в несъстоятелност) в качеството си на продавач да е доставило твърдените количества електрическа енергия за процесния период на твърдяната стойност и че е

придобил твърдените вземания на „Фючър Енерджи“ ООД (в несъстоятелност) срещу ответника по силата на влязло в сила постановление за възлагане.

От представения по делото договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги от 18.08.2015 г., сключен за срок от 12 месеца, следва извод, че облигационното отношение по договор за доставка на електрическа енергия между ответника и „Фючър Енерджи“ ООД /в несъстоятелност/ е прекратено, считано от 19.08.2015 г. Следователно ищецът не установява, че за процесния период – м.11.2017 г. и м.12.2017 г. ответникът е бил страна по договор за продажба на ел.енергия, сключен с „Фючър Енерджи“ ООД и му е доставена електрическа енергия в размер на претендираната стойност, което следва и от постъпилите писма от „Чез Разпределение България“ АД, „Електроразпределение Юг“ ЕАД и „Електроразпределение Север“ ЕАД. С оглед изложеното, съдът приема, че по делото не е доказано в полза на „Фючър Енерджи“ ООД да е възникнало твърдяното вземане спрямо ответника.

Ефектът на постановлението за възлагане е транслативен от датата на издаването му, като купувачът придобива всички права, които длъжникът е имал върху имуществото (в това число и вземането) съгласно чл. 717з, ал. 2 ТЗ. Оттук се налага изводът, че се касае за деривативно придобивно основание. Предвид субсидиарното приложение на ГПК, следва, че постановлението за възлагане на вземане има сходен ефект на този по чл. 510 ГПК – възлагането за вземането за събиране. Налице е форма на т. нар. "принудителна" цесия, поради което и ответникът може да черпи права срещу цесионера, каквито е имал срещу цедента – арг. чл. 99 ЗЗД. След като в полза на „Фючър Енерджи“ ООД не е възникнало процесното вземане спрямо ответника, то ищецът не могъл да го придобие по силата на постановлението за възлагане.

В допълнение следва да се посочи, че представената неподписана пазарна оценка на вземания на „Фючър Енерджи“ ООД, произтичащи от фактури за доставена ел. енергия и допълнителни услуги на клиенти, няма необходимата доказателствена стойност да установи идентичността на претендираните вземания с тези, които са възложени на ищеца с постановление за възлагане № 260000/06.01.2021 г., постановено по гр. д. № 3343/2013 г. по описа на СГС, ТК, VI-19-ти състав. Касае се за частен свидетелстващ документ, който се ползва с формална доказателствена сила. Формалната доказателствена сила както на официалните, така и на частните документи, се отнася до факта на писменото изявление и неговото авторство – чл. 180 ГПК (като в случая съдът отчита и факта, че представените отделни извадки са неподписани). За разлика от официалния свидетелстващ документ, частният свидетелстващ документ няма материална доказателствена сила, освен ако съдържа неизгодни за издателя му факти, в който случай има силата на извънсъдебно признание. Това обаче не означава, че частният свидетелстващ документ няма никаква доказателствена стойност. Доказателствената стойност на частните свидетелстващи документи се преценява от съда по вътрешно убеждение с оглед на всички обстоятелства по делото – така решение № 136 от 14.05.2015 г. на ВКС по гр. д. № 6554/2014 г., IV г. о., ГК и решение № 88 от 23.04.2014 г. на ВКС по гр. д. № 4766/2013 г., III г. о., ГК. Когато по

делото не са сочени, респ. не са събрани други доказателствени средства и вземанията са оспорени, то това е достатъчно, за да направи съдът извод, че твърденият факт не се е осъществил пълно и главно в обективната действителност.

С оглед гореизложеното и предвид неблагоприятните последици на доказателствената тежест (арг. чл. 154, ал. 1 ГПК), съдът намира, че предявеният иск за заплащане на главницата за ползвана електрическа енергия е неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен.

Основателността на претенцията за мораторна лихва е обусловена от изхода на спора по главния (обуславящият) иск. След като главният иск за главницата е неоснователен, то такъв се явява и акцесорният, поради което същият следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

С оглед изхода на делото и съобразно разпоредбата на чл. 78, ал. 3 ГПК, ответникът има право да му се присъдят сторените разноски по делото.

В заповедното производство не са представени доказателства за сторени разноски от ответното дружество, поради което такива не следва да му бъдат присъдени. В исковото производство ответното дружество е сторило разноски за платено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 400,00 лв., съобразно приложения на л. 49 от делото договор за правна защита и съдействие.

По възражението на ищеца за прекомерност на адвокатското възнаграждение на насрещната страна, съдът намира следното:

Съгласно чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения при предвения материален интерес минималното възнаграждение е 364,97 лв., което уговореното такова надвишава незначително, поради което не е налице основание за намаляването му като прекомерно.

Предвид изложеното, на ответника следва да се присъдят сторените разноски за платено адвокатско възнаграждение за производството по делото в пълен размер на сумата 400,00 лв.

Мотивиран от гореизложеното, Пернишкият районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от “МУЛТИПЪЛ ПЛЮС“ ЕООД, ЕИК 206303789, със седалище и адрес на управление: гр. София, район Младост, бул. „Антон Павлович Чехов” № 45, срещу „М.П.“ ООД, ЕИК 202605039, със седалище и адрес на управление: гр. *****, искове за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата **1483,12 лв.** – представляваща главница за доставена електрическа енергия за периода м.11.2017 г. – м.12.2017 г., за обект, находящ се на адрес: гр. *****, и сумата **444,98 лв.**, представляваща законна лихва за забава на месечните плащания за периода 14.01.2018 г. – 15.02.2021 г.,

ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението – 15.02.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 00633 г. по описа за 2021 г. на Районен съд – Перник, **на основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 327, ал. 1 ТЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.**

ОСЪЖДА “МУЛТИПЪЛ ПЛЮС” ЕООД, с ЕИК 206303789, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Антон Павлович Чехов“ № 45, партер, офис 4, **ДА ЗАПЛАТИ** на „М.П.“ ООД, ЕИК 202605039, със седалище и адрес на управление: гр. *****, **сумата 400,00 лв. /четиристотин лева/ - разноси за производството по делото, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.**

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Перник в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане на решението в сила изисканото ч.гр.д. № 00633 по описа за 2021 г. на Районен съд – Перник да бъде върнато на съответния състав, като към него се приложи и препис от влязлото в сила решение по настоящото дело.

Съдия при Районен съд – Перник: _____